

den tidligere Regering, at den har henholdt sig til denne Overenskomst, en Overenskomst, der gaar ud paa, at naar Militæret tilkaldes af Politiet, maa det selvfølgelig møde op. Det ærede Medlem oplyste, at det har været nødvendigt een Gang i hans Ministertid at tilkalde Militæret. Jeg er glad ved at kunne sige, at det aldrig nogen Sinde har været nødvendigt i vor Ministertid at tilkalde Militæret her i København. Vi har haft det med Militæret paa lignende Maade, som den radikale Regering havde det; den samme Overenskomst bestaar ogsaa nu, nemlig den, at Militæret skal være til Disposition. Men det har i min Ministertid kun været til Disposition to Gange; derimod har det under den tidligere Minister været til Disposition i 33 Dage. Om det ærede Medlem Hr. Zahle har vidst Besked om alle de 33 Gange eller ej, er fuldstændig ligegyldigt. Han kendte den Aftale, der bestod om, at det er Københavns Politiet, som henvender sig til Militæret. Denne Ordning bærer han selvfølgelig Ansvar for — dog ikke i Detaillerne, dem overlader han til Politidirektøren og de militære Myndigheder.

Jeg skal, da det altsaa nu lader til at blive bestridt, dokumentere de 33 Dage. Det var i 1918 fra den 29. til den 30. Januar, endvidere den 11.—24. Februar, den 8.—9. Marts, den 17.—18. Marts, den 22. April — altsaa Valgdagen —, den 13. Juli, den 10.—12. August, den 10. November og den 13. November. I 1919 den 18. Februar, den 13. April, den 1. Maj, 2 sammenhængende Dage i Sommeren 1919 og endelig den 30. Januar 1920. Paa disse Dage har Militæret været til Disposition paa lignende Maade, som det hos os har været det i 2 Gange 4 Timer. Derfor forstaar jeg ikke, at det ærede Medlem Hr. Zahle nu vil staa frem og paa en Maade forsvare Socialdemokraternes Ordfører (Stauning), der rettede en saa kraftig Bebrejdelse mod den nuværende Regering, uagtet vi kun har gjort det samme som det ærede Medlem, men i langt, langt mindre Udstrækning, idet vi aldrig har benyttet Militæret. Politiet har haft det til Disposition to Gange, men selvfølgelig er jeg ansvarlig for, hvad Politidirektøren gør, naar jeg kender den nævnte Aftale, og denne Aftale kendte ogsaa det ærede Medlem.

Det viser sig ogsaa, at det daværende Ministerium har været meget interesseret i at vide, hvordan den Magtstyrke var, der stod til deres Disposition. Derfor

blev det indberettet. Og jeg ved, at den højtærede tidligere Forsvarsminister (P. Munch) vil kunne bekræfte, at Militæret stod til Disposition de af mig nævnte Dage; han var fuldt ud inde i det. Man bad om Oplysning fra Ministeriet om, hvilke Styrker af Garnisonen man kunde paaregne i Tilfælde af Uroligheder. Det blev da oplyst, at i Maj 1919 var der ca. 520 geværbevæbnede Mand af Fodfolket, af Rekylgeværer med Betjening var der 52, af Ryttere ca. 120, af Batterier 2 Halvkompanier. Jeg skal i det følgende nævne dem i samme Orden: I Juni 1919 var der 670 geværbevæbnede Mand af Fodfolket, af Rekylgeværer 56, af Ryttere 90; endelig var der 2 Batterier. Paa lignende Maade er det opgivet lige indtil Februar 1920, hvilket Mandskab Ministeriet havde til Disposition, og det interesserede i allerhøjeste Grad den højtærede tidligere Forsvarsminister, som selvfølgelig vil staa op og bekræfte, at det er rigtigt, hvad jeg her siger, at han var interesseret i at vide, hvilke Styrker der stod til Disposition. I øvrigt har jeg ikke mere at tilføje; min højtærede Forgænger har altsaa gentaget, hvad jeg sagde forleden Dag, at der bestod en Aftale mellem Københavns Politiet og Militæret, hvilket jeg betragter som en ren Selvfølge, men jeg gav Oplysning herom, foranlediget af Socialdemokraternes Ordførers meget kraftige Provokation, fordi vi henholdt os til denne Aftale, som det ærede Medlem Hr. Zahle, hvad han nu har godtgjort, vidste bestod.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Stauning har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauning: De Bemærkninger, den højtærede Justitsminister gjorde forleden Dag, har jeg tænkt at imødegaa i den Tale, som jeg formodentlig en Gang i Nat skal holde, og jeg beder altsaa den højtærede Minister være klar til at høre Imødegaaelsen til den Tid. Paa to Minutter er jeg ikke i Stand til at gøre det. Men da den højtærede Minister har fundet Anledning til atter at drage mig ind i sine Forhandlinger med et andet æret Medlem, skal jeg dog, for at ingen Misforstaaelse skal være mulig, sige, at det er fuldkommen usandt, at jeg eller det radikale Ministerium i det hele taget har haft noget at gøre med de 33 Ganges Mobilisering eller Rangering, eller hvad det var den højtærede Minister kaldte det. Den højtærede Minister godtgør selv, at